

[Finansministeren.]

regulering ikke være tilstrækkelige til at dække de pristalsregulerede udbetalinger, der skal finde sted, idet der ikke finder nogen regulering sted af de allerede præsterede indbetalinger. Denne efterregulering foretages af staten gennem indekstillaegget. Det indekstillaeg, der er nødvendigt, vil naturligvis afhænge af den stedfundne prisudvikling, men behovet for tilskud fra staten vil også afhænge af indekstraktens art. Som nævnt har man imidlertid af praktiske, administrative grunde valgt at lade indekstillaegget være uafhængigt af indekstraktens art. Man har valgt at lade det indekstillaeg, der er nødvendigt ved en bestemt kontrakttype, gælde for alle andre kontrakttyper. Den kontrakttype, man er standset ved, er den, der kommer folkepensionen nærmest, nemlig den opsatte livsvarige livrente, nøjere bestemt det indekstillaeg, der er nødvendigt med de tariffier, statsanstalten for livsforsikring har benyttet for den pågældende indbetalingsperiode for en forsikring af denne art.

På grundlag af de med forsikringselskaber og pengeinstitutter førte forhandlinger har man undladt at stille forslag om at lade bonus i forsikringselskaber og tillægsrente i banker og sparekasser indgå til dækning eller delvis dækning af pristalsreguleringen. Tillægsrenten er den rente, der i pengeinstitutterne tilskrives udover grundrenten. Efter den foreslåede ordning gælder som hovedregel, at bonus og tillægsrente kommer interessenten tilgode, således at den bonus og tillægsrente, der vedrører indbetalingsperioden, anvendes til forøgelse af den ydelse, interessenten modtager i udbetalingsperioden, medens bonus og tillægsrente vedrørende udbetalingsperioden kan anvendes enten til forøgelse af de årlige udbetalinger eller til forlængelse af udbetalingsperioden udover den aftalte periode.

Jeg har ved omtalen af indekstillaegget forudsat, at et sådant tilskud fra statens side skulle være nødvendigt til udbetaling af den pristalsregulerede ydelse. For det tilfælde, at priserne imidlertid skulle falde, indeholder lovforslaget en regel om, at interessenten altid uanset prisniveauet skal modtage så store udbetalinger, som hans egne indbetalinger berettiger ham til.

Tjenestemænd og andre, der efter folke-

pensionsforslaget, som det er vedtaget ved anden behandling, er undtaget fra reglerne om folkepensionens mindstebeløb, skal heller ikke kunne få indekstillaeg ved oprettelse af indekstraktter. Derimod er de efter forslaget ikke udelukket fra at oprette sådanne kontrakter og opnå de skattemæssige begunstigelser, der knytter sig hertil.

Jeg omtalte før, at man har fundet det rimeligt, at der ved modtagelse af indekstillaeg sker en nedsættelse af folkepensionen. Forslag om en sådan regel må indføres i folkepensionsbestemmelserne, og det er hensigten, at der ved tredje behandling af forslaget om lov om folkeforsikring stilles ændringsforslag, der tager sigte herpå.

Ændringsforslaget går som nævnt ud på, at folkepensionen nedsættes med det beløb, der udbetales som indekstillaeg. Nedsættelsen kan ifølge sagens natur ikke være større end folkepensionsbeløbet, og den kan efter forslaget heller ikke overstige 35 pct. af den pristalsregulerede ydelse. For en person, der har oprettet indekstraktter til det maksimale beløb, de før nævnte 2 000 kr. med pristalsregulering, vil de 35 pct. blive til 700 kr., som svarer til folkepensionens mindstebeløb til enlige personer.

Så længe priser og indtægter bevæger sig parallelt, d. v. s. så længe velstanden i samfundet holder sig uændret, vil 35 pct.-reglen i praksis betyde, at indekstillaegget kan bringes til fradrag i folkepensionen med et beløb, der for hver person højst svarer til folkepensionens mindstebeløb til en enlig. For personer, der har oprettet indekstraktter til et mindre beløb end 2 000 kr., får 35 pct.-fradraget tilsvarende mindre vægt.

Ægtefæller kan uafhængigt af hinanden oprette indekstraktter, d. v. s. ialt tegne sig for årlige udbetalinger på 4 000 kr. i kroneværdien af juli 1956. Også i dette tilfælde foretages reduktion af folkepensionen svarende til det udbetalte indekstillaeg, men ikke udover et beløb, der omtrent er lig det dobbelte af mindstebeløbet til en enlig. Da folkepensionens mindstebeløb til ægtefæller kun er 1½ gang mindstebeløbet til enlige, vil 35 pct.-fradraget altså for ægtefællers vedkommende kunne overstige det mindstebeløb, der gælder for ægtefæller, men kun under forudsætning af, at de